

[Johannes Hansen.]

Grunden til, at det er blevet rejst, behøver vi ikke at lede længe efter; det er den højtærede Landbrugsministers bekendte Cirkulære i sin Tid. Det var det, som foranledigede, at dette Spørgsmaal blev taget op og ført frem til Drøftelse her i Tinget, det var Grunden til, at hele dette Spørgsmaal kom ind i Diskussionen i den Form, som det nu engang var Tilfældet; det var Grunden til, at Arbejdet kom til at ligge stille hele sidste Sommer.

Da vi saa i Efteraaret naaede til et Resultat, troede vi, at nu var vi naaet til det, som kunde blive gældende ogsaa i den kommende Tid, nu var vi naaet til det Punkt, hvor vi alle sammen kunde være tilfredse. Men det har jo ikke været Tilfældet, thi Forholdet er det, at Bestemmelsen ikke er ført ud i Livet paa den Maade, som Meningen var, heller ikke paa den Maade, som Meningen var i det Udvalg, der beskæftigede sig med Sagen, før Loven blev vedtaget, saa vidt jeg husker den 22. December 1934, hvilket klart fik sit Udtryk bl. a. ved Ordførerens Udtalelse ved Lovens Behandling her i Tinget. Det kan slet ikke nægtes, at der dør er foregaaet noget, som vi ikke kan billige, og som vi derfor mener vi maa bort fra igen.

Det er om Begrebet Arbejdsgiver, Striden har staaet, og det er antagelig derom, den ogsaa vil komme til at staa i den kommende Tid. Meningerne herom er delte. Vi mente dengang og mener ogsaa i Dag, at Arbejdsgiveren er den, der laaner Pengene til at lade Arbejdet udføre. Man har en anden Mening inden for Socialdemokratiet, og man har administreret derefter. Det mener vi er forkert, og bl. a. dette er i høj Grad en medvirkende Aarsag til, at vi ikke kan fortsætte med en Lovgivning af denne Art. Thi naar man taler om en stor Fordel for Landbruget, er jeg slet ikke i Tvivl om, at det er noget problematisk med denne Fordel, i hvert Fald for dem, der lader Arbejdet udføre; ingen vil vel bestride, at Udgifterne ved denne Lovs Udførelse i Livet er saa store, at Fordelen for den vedkommende Laantager i mangfoldige Tilfælde kan være ret problematisk.

Vi ønsker imidlertid ikke, at Grundforbedringsarbejdet skal standses, og derfor har vi gennem vort Ændringsforslag fremsat Forslag til en permanent Grundforbedringslov, som ikke alene kan gælde for en nærmere bestemt Tid, men som kan blive ved at virke til Gavn for de Landbrugere, der ønsker at benytte denne Vej til at skaffe sig de nødvendige Laan til at faa et

Grundforbedringsarbejde udført, som man kan sige er fuldt forsvarligt baade i den ene og den anden Retning. Vi mener, at de Beløb, vi i den Henseende har nævnt, i Forbindelse med de Laan, de vedkommende kan faa i Banker og Sparekasser, vil være fuldt tilstrækkelige til, at et saadant Grundforbedringsarbejde kan foregaa rundt om i Landet paa en Maade, som er forsvarlig baade for den ene og for den anden, ikke mindst naturligvis for dem, der lader Arbejdet udføre.

Saaledes som Grundforbedringsarbejdet foregaaer i Øjeblikket, ønsker vi det ikke fortsat, men dermed skal altsaa ikke være sagt, at vi ønsker Grundforbedringsarbejdet standset, og derfor har vi stillet det Ændringsforslag, vi har stillet, og som jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for, altsaa Ændringsforslaget under Nr. 1.

Fibiger: Da vi i December Maaned fik vedtaget Loven om Grundforbedringsarbejder, og der paa den stillede yderligere 15 Mill. Kr. til Raadighed til disse Arbejder, mente man, at der var Penge nok det første Par Aar. Men der har været stærk Efterspørgsel efter disse Penge, og det er jo ret naturligt; thi naar man kan faa Laan, der er rentefri de første 2 Aar og afdragsfri de første 5 Aar, saa er det desværre saadan, at man tænker ikke saa langt frem i Tiden; men der kommer jo ogsaa en Dag, hvor disse Penge skal betaales tilbage. Og hvis man vilde blive ved med paa den Maade fremefter at binde saa mange af Statens Penge i Landbrugsejendomme til Grundforbedring, saa tror jeg; det vilde føre for vidt, og at alt for mange Arbejder vilde blive udført, som i Virkeligheden ikke var rentable. Det kan knibe nok at faa Rentabilitet paa den gode Jord, og det er der jo ikke, saa længe man ikke fra Regeringens Side vil gøre noget for, at det, der avles paa Danmarks Jord, kan koste noget; og saa er det jo vanskeligt fremefter at lave disse Grundforbedringsarbejder, der, som det har vist sig sine Steder, har kostet op til 1 500 Kr. pr. Tønde Land. Det er i hvert Fald ikke rentabelt. Det er vist ovre i Aarhus Amt, at man har været saa højt oppe; dør er Jorden jo ganske vist ogsaa god, men dog næppe saa god, at det kan betale sig.

Men naar jeg har sagt det, vil jeg gerne tilføje, at det var vist Meningen fra alle Sider, da vi vedtog den sidste Grundforbedringslov, at naar de Penge, der var bevilget, var brugt, saa skulde man over paa et andet Grundlag, saa man fik en varig Grundforbedringslov, men under noget an-